

SUBSCRIPTION RATES

United States of America one year 60c.
Canada, Europe e t. c. one year \$1.50

Srbobran published every Thursday at
443 W. 22 Street, New York, N. Y.

СРБОБРАН

ПРЕТПЛАТА:

За Сјед. Државе на годину бо ц.
Канаду, Европу итд. год. \$1.50

Србобран излази четвртом на
443 W. 22 Street, New York, N. Y.

СРПСКИ НАРОДНИ ЛИСТ И ОРГАН САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА

SRBOBRAN

SERB NATIONAL PAPER AND THE ORGAN OF THE SERB FEDERATION „SLOGA“.

Број 401

ЊУЈОРК, Њ. Ј., ЧЕТВРТАК, 15. Јуна 1917.

ГОДИНА 7.

ВИДОВ ДАН.

Усред искушења што су са разних страна навалила на српски народ, српска душа осећа се на Видовдан узвишена и окрепљена. Узвишена, јер је Видовдан подсећа на славне претке што потоцима пролише крв за српску слободу; окрепљена, јер јој је васкрс српске слободе после тешких Косовских Дана доказ да и из данашњих жртава мора нићи слобода, и то слобода не само свих Срба, него и свих Хрвата и Словенаца.

Горка је чаша што је у данашње време испија српски народ. Широм српске земље царује смрт и невоља, царује јад и чемер. Српска душа распета је немилосрдно, изложена највећим страдањима што их памти историја човечанства. И она ипак не малаксава. Као и Косовски јунаци, Србин и данас више воли смрт но срамоту и ропство, и јата сивих соколова хитају чак из далеке слободне Америке да се ухвати у коштац са вековним душманином српскога народа. Њих не задржава ни страх од смрти на бојном пољу, нити опасност далекога пута; они виде само једно, виде само отаџбину у ропству коју треба ослободити што пре, и њих ништа није у стању да задржи. Слава им!

Докле год Србин дише тим духом, за будућност српскога народа нема опасности. Јер дух је оно што чини народ, дух је оно што преживљује поједине нараштаје. Данашњи нараштаји српскога народа падају и страдају, али дух остаје несаломљен, да и далекој будућности казује српску славу и српску величину. Нас од Косовске Битке раздвајају читавих 528 година, а она нам је ипак тако блиска као да је била пре годину дана, и тако света као да су у њој са српске стране учествовали свеци и анђели, а не људи. Зашто то? Зато што су ти Срби дали свој живот за свој завичај и своју слободу. Млади тић, који још није у стању ни да полети честито, исправи се и наругуши кад му човек дирне у гнездо; најнапреднији народи бране данас до последње капи крви своју земљу и своје огњиште. И то што је и најосновнији нагон и одлика најкултурнијих народа, имао је Српски Народ у пуној мери још 1389 године. Још онда је он био исти племенити и витешки народ какав се је показао и у данашњим приликама, још онда је он мушки и достојанствено дочекао далеко многобројније турске наертљивце на Косову Пољу.

Ето зашто нам је толико свет и свето Видов Дан, дан Косовске Битке; ето зашто се с правом њиме поносимо. Још пре пет стотина двадесет и осам година наши су претци на тај дан доказали да су Срби достојни слободе, јер су за њу жртвовали све; у исто доба кад су њихови суседи Бугари мирно примили турски јарам, они су радије отишли у смрт но у ропство. На тај дан Срби су још у давној прошлости доказали да имају право на своје лепо и видно место у данашњем одабраном друштву својих савезника. То своје право они су обновили и потврдили својим витештвом у оба балканска рата и у данашњем светском рату.

То своје право обнавља и потврђује Српски Народ и овде у Америци, преко соколова који се добровољно крећу у помоћ отаџбини. Њихова јата све су чешћа и гушћа, а редови славне Српске Војске биће са њима све чврши и непробојнији, и српска слобода све ближе. За своју готовост да погину за отаџбину они ће добити и достојну награду. Они ће моћи чиста срца да загрле своје матере и своје сестре, моћи ће им слободно и отворено погледати у очи и рећи им: Ево, ми вам доносимо слободу; били смо готови да умremo да бисте само ви биле слободне.

Нека им је срећан пут! Нека их Божји благослов прати на сваком кораку! Нека им је слава и част што су делом доказали да је Видов Дан и данас највећа српска светиња као што је био кроз читавих 528 година; што су доказали да је Видов Дан највећа српска светиња и у далекој Америци као што је био на домаћем огњишту.

М. Т.

Ради истине.

„Хрватски Свијет“ од 22 овог месеца донео је један оштар чланак о „Српском Дневнику“, под насловом „Превршио си сваку мјеру „Српски“ Дневничек“. У томе чланку критикује се држање Српског Дневника у нашим разним народним питањима, а нарочито му се пребацује што је пре неки дан, 18 јуна, под „великим насловом“ донео једну вест, из које се може извести погрешан закључак да се Савезници спремају да напусте македонски фронт. „Хрватски Свијет“ разумео је целу ствар тако да је Српски Дневник хтео „да омете акцију добровољачку, да баца клипове под ноге и М. Прибићевићу, и Југ. Одбору и Извршном Одбору Југ. Вијећа у Америци, који је одлучно добровољачку акцију најенергичније покренути и међу Хрватима и међу Словенцима. И чудновато је“, наставља Хрватски Свијет, „да је тај телеграм штампан у Дневнику од понедељка, баш три дана послје сједнице Извршног Одбора и баш кад је Дневник могао дознати за закључке Одбора“.

У „Српском Дневнику“ од 25 овог месеца изишао је одговор на горњи чланак Хрватског Свијета. У томе одговору власник Дневника износи у целини текст горње вести како ју је саопштио њујоршки лист „Ворлд“, те се тако види да је она узета из америчких новина; Дневник јој је само дао крупан наслов „Иду из Солуна?“ и променом јој датум: она је послата из Париза поштом 7 јуна, док у Дневнику носи датум 17 јуни.

Да је се „Српски Дневник“ у свом одговору задржао само на томе да одговара на нападе „Хрватског Свијета“ не би било потребе да се та полемика помиње у „Србобрану“. Али је из чуђења „Хрватског Свијета“ што је горња вест штампана „баш три дана послје сједнице Извршног Одбора“ и баш кад је Дневник могао дознати за закључке Одбора“, власник „Српског Дневника“ извео сасвим произвољан закључак да је „Хрватски Свијет“ хтео да осумњичи професора Пупина, да је хтео да каже како „има некакав паклени, издајнички план који кују професор Пупин и „Српски Дневник“.

Нити је „Хрватски Свијет“ тако што казао, нити се тако што може извести из онога што је казао. Истина је, напротив, да „Хрватски Свијет“ у реченом чланку нарочито истиче да између професора Пупина и „Српског Дневника“ не постоје никакве везе, и то у самом почетку који гласи:

„Прошло је мјесеца да се нисмо обазирали на писање „Српског“ Дневника. Од како смо констатовали да то писање не одговара нити напугцима, нити идејама оних личности за које се Дневник бајаги залаже, као професора Пупина... оставили смо људе око Дневника да пишу што им драго...“

Као што се види, „Хрватски Свијет“ изреком прави разлику између професора Пупина и „Српског Дневника“. И ми онда не видимо зашто власник Српског Дневника иде тако далеко да нашем свету доказује како „Хрватски Свијет“ у вљачи и професора Пупина у нападе, који су у ствари упућени само и искључиво на адресу „Српског Дневника“. Извесно је међутим да Срп. Дневник тиме може нанети штету и угледу професора Пупина и нашој народној ствари. „Хрватски Свијет“ ужива добар глас не само у Сједињеним Државама, него и ван њих, и онда би била непријатна ствар за професора Пупина да ма ко поверује да га такав лист сумњичи и доводи у везу са „некаквим пакленим, издајничким планом“. А за нашу народну ствар било би такође зло, и то велико зло, кад би „Хрватски Свијет“, чији је власник Дон Нико Гршкович, члан Југословенског Одбора, писао онако како то представља власник „Српског Дневника“, о другом члану Југословенског Одбора, професору Пупину. Али смо од тога, хвала Богу, далеко. „Хрватски Свијет“ баш напротив изреком истиче да писање Српског Дневника не одговара ни упуствима ни идејама професора Пупина, хотећи тиме да нагласи да он за све што пребацује „Српском Дневнику“ чини одговорним само „Српски Дневник“ и никога другога.

Доста је тешкога које нашем народном јединству праве наши непријатељи, и онда је ред да те тешкоке не увећавамо и ми сами. Код амер. Срба би несумњиво одјекнуло врло неповољно кад би поверовали да се њихов представник у Југослов. Одбору сумњичи и вређа у листу, чији је власник представник америчких Хрвата у истом Одбору, то би имало у опште неповољне последице и за односе између Срба и Хрвата у Америци, и ми само стога и износимо да је поменуто тврђење Дневничког власника нетачно. „Хрватски Свијет“ није у поменутом чланку ни отворено ни скривено сумњично или вређао професора Пупина.

ИЗЈАВА СРПСКОГ ПОСЛАНИКА У ВАШИНГТОНУ

— Превод из „Њујорк Трибјун“, од 19 јуна 1917. —

Слобода за све Србе, Хрвате и Словенце, то је сврха за коју ратује Србија, вели Љубомир Михајловић, српски посланик за Сједињене Државе у једном данашњем интервјуу. „Ми смо готови“, вели г. Михајловић, „да жртвујемо све што имамо за слободу и победу, и да онда оставимо доцнијем нараштају да погуњује празнине и подиже земљу из беде.“

„Питате ме шта је сврха за коју ратује Србије. Ја, пре свега, хоћу да нагласим да се Србија и њени Савезници не боре за цекне скривене сврхе — они се само бране, а кад одбију непријатеља и победе га, они ће тражити своја права. Право Српског Народа је, у том случају, да живи, развија се и управља собом у — слободи.“

„Пре рата Аустроугарска је чинила све да економски и политички потчини Србију, и кад у томе није успела, она ју је нападала оружаној силом. Па чак ни онда није могла сломити отпор Србије, те је морала тражити помоћ Немачке и Бугарске. Смртне казне и убиства извршито се у маси, а читаве десетине хиљада интерниране су и бачене у тамницу.“

„Српски народ, са својом хрватском и словенском браћом, не тражи ни анексије ни накнаде, већ слободу и јединство. Ми са свих страна прикупљамо своју браћу и шаљемо их на Солунски фронт.“

„Српски Народ нада се помоћи од стране велике Америке да би могао појачати своју војничку акцију према заједничким непријатељима, Немцима, Аустројанцима и Бугарима.“

Из Српства и Југословенства

Нова Српска Влада. По најновијим вестима са Крфа, образована је нова Српска Влада, којој је очет на челу г. Пашвић. Колико се може видети из кратких телеграма, главна је промена у томе што је за Министра Финансија дошао г. Стојан Протић, који је већ раније био министар српских финансија. Досадашњи министар финансија остао је и у новом кабинету као министар привреде, док је досадашњи министар привреде, судећи по свему, одступно. Да ли је поред њега одступно и који други члан ранијег кабинета, из телеграма се не види.

Терешченко Пашићу. Службене „Српске новине“ доносе у свом броју од 11. маја ово саопштење:

Председник Министарског Савета, Министар Иностранних Дела, Господин Никола П. Пашић, примио је од Рускога Министра Иностранних Дела, Господина Терешченка, из Петрограда, овај телеграм:

Прихивши управу Рускога Министарства Иностранних Дела као члан ново-образоване Руске Привремене Владе, уверавам Вашу Екселенцију о осећањима топлих симпатија, које руска демократија, као господар своје судбине, гаји непоколебљиво према ствари Вашег племенитог народа, чији ће смисао за пожртвовање и хероизам остати вечно достојан дивљења. Уверена у дефинитиван тријумф слободе и правде, ослобођена Русија наставиће овај рат не у

цљу освајања или из грамзљивости, него да би обезбедила сви ма народима право да слободно управљају својом судбином и да би им обезбедила мир, загарантован против свију нових повреда.

Терешченко.

Зостављање српског свештенства. Амерички листови донели су ово саопштење Српског Посланика у Вашингтону:

„Са српским владама и свештеницима поступа се брутално у крајевима које су окупирали Бугари. Владика Сרגије интервјуиран је у једном бугарском манастиру. Ректор Призренске Богословије, Стеван Димитријевић, добио је наредбу да са 120 ученика оде пешке у Софију, и о њима нема од тога доба никаквог гласа. Бугари силом уводе своју шизматичку цркву, а српске свештенике протерују из земље.“

Одговор М. Марјановића. На један талијански испад о Јадранском Приморју одговорио је пре неколико дана опширним писмом Њујоршкој Трибуни г. М. Марјановић, шеф Југословенске Канцеларије. Он своје документовано писмо завршио је изјавом да Југословени у свако доба пристају на решење југословенског питања гласањем: нека се становништво Далмације и осталога приморја да могућност да се само изјасни о својој политичкој будућности, и Југословени ће драговољно пријати његов суд, вели г. Марјановић.

Поводом Зајма Слободе

Мада су и штампа, и банке, и појединци чинили само своју дужност кад су се својски заузели да Зајам Слободе што више успе, Министарство Финансија у Вашингтону ипак свима упућује врло бираним речима изражену захвалност на томе заузimanу. Пре неки дан добио је једну такву захвалницу „Србобран“, дан или два пре тога добио је врло ласкаво писмо и Савез „Слога“, а сад видимо из

једнога саопштења које је Министарство Финансија упутило „Србобрану“ да су врло љубазне речи упућене од стране самога Министра Финансија г. Мак Аду-а и свима Федералним Резервним Банкама.

Нема сумње да под таквим околностима вршене дужности постаје још много пријатније, и да је заслугу Министарства Финансија за успех Зајма Слободе апсолутно немогуће преценити.

Поред појединих захвалница листовима дошла је сад и ова општа похвалница:

„Агитовање за Зајам Слободе било је поглавито школа, и без племените и родољубиве помоћи штампе нада званичних кругова да ће зајам бити популаран не би била остварена. Немурни напори листова за све време агитовања били су сталан извор надахнућа за разне групе сарадника. У доба кад је место за новости било врло скупоцено, Зајам Слободе је оглашаван опширно.“

„Новине и часописи, у својим вестима; у уводним чланцима и ступцима за огласе, борили су се за сваку стопу на путу успеха. Домања штампа на страним језицима, и то на 36 језика, давала је посевне доказе о несумњивој лојалности становника који нису рођени у Америци.“

Уилям Г. Мак Аду,
Министар Финансија.

О самом Зајму Слободе од интереса су подаци, које је изнео сам Министар Финансија Мак Аду:

Целокупан упис Зајма Слободе износи 3,035,226,850 долара, дакле је уписано више но што је тражено за читав 1,035,226,850 долара. Преко 4,000,000 људи и жена уписали су обавезнице (бондове) Зајма Слободе, а цени се да је 3,960,000 душа, или 99 процената, уписало суме од 50 до 10,000 долара, док је број оних који су сами уписивали суме од 5,000.000 па на више, износио 21; целокупна сума коју су уписали тих 21 износи 186,789,900 долара.

Велика распрострањеност обавезница као и огромна величина уписане суме најбољи су одговори непријатељима Америке, који су трубили да она није у рату срцем и душом.

Пошто је влада тражила само 2,000,000,000, то ће она само на толико и издати обавезнице, без обзира на то што јој је понуђено преко три милијарде. Министар Финансија је одлучно да задовољи све оне који су уписали мање суме од 10,000, и они ће добити обавезнице на онолико колико су уписали, док оне који су уписивали веће суме неће моћи да добију онолико колико су желели.

Уписивање је према појединим областима извршено овако:

Бостон	\$ 332,447,600
Њу Јорк	\$1,186,788,400
Филаделфија	\$ 232,309,250
Кливланд	\$ 286,148,700
Ричмонд	\$ 109,737,100
Атланта	\$ 57,878,550
Чикаго	\$ 357,195,950
Ст. Лујс	\$ 86,134,700
Миниаполис	\$ 70,255,500
Кансаас Сити	\$ 91,758,850
Далас	\$ 48,948,350
Сан Франциско	\$ 175,623,900

Србија и Црна Гора од Мићуна М. Павићевића. Цена 50 центи. Ова занимљива књига, написана са много темперамента, садржи читав низ карактеристичких података који су први пут у њој угледали света. И познате ствари добијају нову свежу боју кад у низу догађаја добију своје право место, и зато у књизи Србија и Црна Гора не сметају ни они документи који су већ објављени. Главна одлика са књиге јесте искрено одушевљење за јединство Србије и Црне Горе. И тамо где изгледа да је писац личан, у основи је по среди тежња да се ујединије Србије и Црне Горе потпуно обезбеди. Ми овој књизи желимо што више читалаца, нарочито међу Црногорцима.

М. Т.

SRBOBRAN

SERB WEEKLY

Published by

SERBIAN EDUCATIONAL AND BENEVOLENT FUND OF SERB FEDERATION „SLOGA“

443 West 22nd Street New York, N. Y.

Business Manager: M. I. Pupin, 443 W. 22nd St., New York, N. Y. TELEPHONE: CHelsea 6004.

Editor: M. Trivunac, 443 W. 22nd Street, New York, N. Y.

Registered as second-class matter at the Post Office of New York, N. Y., under the act of March 3, 1879.

ЦРНОГОРЦИМА ШИРОМ АМЕРИКЕ!

Б р а њ е,

Век не скоро година и по од над је нааш ужа отаџбина, наша Црна Гора, са целим својим становништвом, са целом својом војском, предата заклетим непријатељима српскога народа. Тај је злочин, највећи злочин у историји нашега народа, познат под именом „Напитулација Црне Горе“ и о њему је већ толико говорено, и у америчкој српско-хрватској штампи, да ја овде не треба ништа да понављам. То је био сраман покушај раздвојити наш народ баш онда када је он био уједињен у борби против заједничког непријатеља, у борби која је требала да нам донесе и која ће нам најпосле и донети слободу и уједињење целог нашег племена.

Ја ну почети са ове црне тачке:

Они, који су предали и изручили нашим заклетим непријатељима вашу децу и родитеље, ваша сестре и вашу браћу, наше светље и наше олтаре, све што су наши делови стелили од Косова, пошто су све што смо имали бацили под ного наше крвних, прекограничних непријатеља, њихових ортана, сада хоће да нам одузму и наше наде, и наше идеале. Сада хоће да осрамоте и гробове наших предака и да нама, живима, подметну њихово кукавичко јаје: да српски народ у Црној Гори, да ја над њим даље могамо агитовати и пашовати, одавоје и одметну од осталога европскога народа и од наше јединствене браће Хрвати и Словенаца!

Б р а њ е,

Види сви, писмени и неписмени, млади и старији, одгојени поред српских гуследа, поред српске песме и поред вечног понављања заветне српске мисли, знате прошлост наше уједињене. Види сви знате да историја наше Црне Горе није била ништа друго него петвековна, скоро непрестана борба за ослобођење и уједињење српскога народа и српских земаља. И онда знате кривичност и непогодност тих наших крајева, где се, за време турске навале, склонила била наша, српска слобода и оданле је цело наше становништво, наше српске становништво, оченивало као озвабо сунце да се уједини са Србијом и са другим српским крајевима. И што се није ујединила још пре пет година, одмах после победоносних балканских ратова, то се има приписати једино сабицизму и антисрпским тенденцијама четинских власника и терору и претњама њихових бечких ортана.

Ну од тада су, нарочито од пре три године, наступили велики догађаји, који су потпуно изменили стару ситуацију на Балкану. Европски рат је привремено лишио независности Србију и Црну Гору, ну он обележава и гарантује ослобођење и уједињење, не само Србије и Црне Горе, не само српскога народа, него и свих јужних Словена. И то је питање данас једно од најважнијих европских питања. Аустрија не у овом рату бити победена, то немо моћи нико спречити, и ми ћемо бити ослобођени и уједињени. И ово је уверење данас тако јако, и код сила Споразума и код свих јужних Словена, да су већ и наша јединствена браћа Хрвати и Словенци изашли пред европско јавно мњење са захтевом да се уједини са Србијом и Црном Гором, да сви Срби, Хрвати и Словенци образују једну заједничку државу, која ће бити једна јака брана свакој, ованталној будућој немачкој навали на Исток.

Свесна ове историске чињенице, црногорска, Радовинева влада, која је погверљено самога краља Николе у мају 1916 била дошла на власт, и која је била састављена од најистакнутијих црногорских родољуба, предложила је, у августу 1916, краљу Николи да абдицира у корист свога унука, Његовог Краљевског Височанства Престолонаследника Александра, да би на тај начин уједињење Црне Горе са Србијом, које већ практично постоји, добило и своју потребну форму. Краљ се није противио томе предлогу, али је нашао изговора да га коначно не прими. И тако се ствар одуговлачила. Коцем децембра 1916 Радовинева влада је енергично захтевала краљев одговор, тражећи да одмах отпочне преговоре са Краљевско-Српском Владом и предавајући арбитражу наше заштитнице Русије у свим спорним питањима. И Краљ је тада коначно одбио тај предлог.

После тога Радовинева влада дала је своју оставку, али г. Радовин и његови другови нису ни за тренутак помислили да је њихова улога довршена. Они су, знајући вековну тежњу српскога народа у Црној Гори да се уједини са Србијом и са другим српским крајевима и свесни дужности да се ставе на то народно становништво и поведу борбу за остварење тога народног идеала, са осталим угледним црногорским родољубима, који су се нашли у Француској и Швајцарској, организовали Црногорски Одбор за Народно Уједињење. И у својем органу, који излази у Женеву, изашли су са својим програмом и прогласом на све Црногорце који се данас налазе у слободи, који су позвати да се окупе око њих и да с њима заједнички наставе велико дело својих предака, рад и борбу за ослобођење и уједињење Српства и Југословенства. Тај програм и тај проглас изашли су већ у америчкој српско-хрватској штампи.

Б р а њ е,

У овој брехокеанској, слободној и демократској земљи, Сједињеним Државама и Канади, које се данас боре за исте идеале, за које се српски народ вековима борио и за које се још и данас бори, има десетак хиљада Црногораца. Ми данас, на жалост, представљамо бар три четвртине Црногораца који се налазе у слободи, који су у стању да порадом на остварењу заветне мисли својих предака. И данас је наша најсветија дужност да се одазовемо позиву наше браће с оне стране океана. Они су се организовали на то треба да се организујемо и ми. Они су почели, и ми треба да наставимо. Њихов програм треба да је и наш програм, намен темелаци нашега рада у овој земљи. Јединство у раду апсолутно је потребно. Главни Одбор у Паризу треба да води и представља покрет пред нашим херојском Србијом и пред јавним мишљем њених, односно наших савезника. Главни Одбор је глава, а ми смо тако читавог покрета. За то је потребно да се чим пре у свим колонијама унутрашњости, свуда где има десетак и више Црногораца, почне са организовањем Црногорског Одбора за Народно Уједињење. Овим се дана овде у Њујорку отвара Канцеларија Главнога Црногорског Одбора за Народно Уједињење, за Америку, и она ће на захтев свима и свакоме слати програме, разна потребна упутства и одговарати на сва могућа питања. Она ће, док се проведе организација у унутрашњости, док се организују одбори и они изабере свој Централни Одбор за Америку, бити за све веза између Главног Одбора у Паризу и Црногораца и њихових одбора у Америци. Зато се за све што вам је потребно обратите на њу.

Б р а њ е,

Наше су очеви и делови били пионери српске заветне мисли, борбе за ослобођење целог нашега народа, свих наших земаља, и ми не смејемо бити друго, како каже и прогласи нашега Главног Одбора у Паризу, него што су Црногорци увек били: борци за српско и југословенско ослобођење и уједињење!

Дале се разлицима, ситним разликама и личним спорницама, којима данас има време! То би данас били злочини. Ово су велики дани, за велика дела. И ве-

лика мисао, за коју је српски народ до сада већ толико жртвао, за коју још и данас даје толике жртве, за коју треба сви да принесемо своје жртве, треба да нас све приближи, измири и уједини, на раду и у борби, као рођену браћу. Сви треба, без оклевања, са целим својим срцем, са свом својом снагом, радом и самопожртвовањем, да се спремимо за велики празник нашег народног ослобођења и уједињења: свих Срба, Хрвата и Словенаца!

Сви под барјак народног уједињења, браћо Црногорци!

Сви се, за све, обраћајте на ову адресу:

КАНЦЕЛАРИЈА ЦРНОГОРСКОГ ОДБОРА ЗА НАРОДНО УЈЕДИЊЕЊЕ 105 West 40 Street — Room 614 New York, N. Y.

Њ у Ј о р к, 20 јуна 1917. год.

Кап. А. В. Сеферовић.

ПОЛАЗАК БОСАНАЦА НА КОСОВО.

ЧЕТА ПЕТРА МРКЊИЋА.

У нашим народним причама и песмама, наш стари краљ Петар Карађорђевић познат је под именом „Петра Мркоњића“. То је најмилије име староме краљу, јер га оно подсећа на младост, када је под тим именом као усташки арабаша водио чете по Босни и Херцеговини.

Народ из тих крајева чува у успоменама то име као светвицу и помиње га са поносом и побожњошћу, као Крсну Славу.

Легендарно име нашега народног јунака и Краља Петра Мркоњића прослављено је ових дана на један снечам и значајан начин.

У колонији Клинтон, Индијана, живља око 300 Срба Босанаца. Они су се ту доселили од аустријског зулуама, још за време анексије Босне и Херцеговине, и раде у угљеним мајданима.

Пошто је колонија доста мала и растурина, а од главног пута прилично удаљена, то у њу ретко ко залази од људи који по народном послу долазе из Србије. То је штета, јер ту живе добри и честити Срби, који строго чувају све наше народне одлике и обичаје, и готови су увек да се жртвују за опште добро Српскога Н. рода.

То најбоље сведочи следећи пример: Маја 27. ове године, дошао сам међу те добре људе и честите Србе да их позovem у помоћ Србији. Доклеали су ме браћски и моме се позиву одазвали патриотски: како српски ваља и требује. На њихове средине из двојици су се 39 момака, који под заставом одоше да помогну својој браћи. Ради лаког примера пожртвовања и родољубља износили имена оних дивних осветника поносне Босне.

Нека да Бог да у нашим колонијама овакве параде учествују, јер оне чине част и срећу српскоме имену и племену. Нека је част и хвала браћи Србима Босанцима у Клинтон, Индијани. Гуслар Перун.

СРПСКИ ДОБРОВОЉЦИ

(Наставак са 1-е стране.)

Из Бизби, Ариз.:

- 1.) Васа Новаковић и 2.) Милан Вукасовић.

Из Глоба, Ариз.:

- 1.) Милан Анџус.

Из Кливланда, О.:

- 1.) Михаило Чок и 2.) Мојо Дамјановић.

Из Индианаполиса, Инд.:

- 1.) Стојан Јаничевић, 2.) Крста М. Шошевић, 3.) Димитрије Барваревић, 4.) Ђурађ Далманџија, 5.) Симо С. Рајковчанин, 6.) Недељко Добросављевић, 7.) Сибић Станковић, 8.) Јован Вељковић и 9.) Иван Стефановић.

Из Анрона, О.:

- 1.) Бранко Маљугић, 2.) Светозар Николић, 3.) Никола Симић и 4.) Љубомир Вукчевић.

Из Питсбурга, Па.:

- 1.) Мирко Пранџица, 2.) Андра Мутин, 3.) Илија Гиговић, 4.) Ђуро Кнежевић, 5.) Никола Петричић и 6.) Стеван Мирковић.

Из Ниагара Фолс, Њ. Ј.:

- 1.) Маринко Марковић.

Из Јунгстауна, О.:

- 1.) Стево Белић, 2.) Павло Самарџић, 3.) Јово Самарџић, 4.) Станко Ђилас, 5.) Симо Херкман, 6.) Миле Јончар, 7.) Ђуро Ракојевић, 8.) Стојан Чича, 9.) Васа Ђалаба, 10.) Петар Црвар, 11.) Душан Муждека, 12.) Милош Доктор, 13.) Илија Самарџија, 14.) Дамјан Кука, 15.) Васо Вујић и 16.) Ђура Ђатовић.

Из Фарела, Па.:

- 1.) Ђорђе Стојевић, 2.) Саво Каназир, 3.) Милош Чолаковић, 4.) Спирос Клисурић, 5.) Илија Гркинић, 6.) Марко Бачко, 7.) Тодор Радомиловић, 8.) Вељко Тадић, 9.) Лазар Мијатовић, 10.) Душан Мандић, 11.) Јово Јалић, 12.) Петар

- Радаковић, 13.) Љубомир Јанковић, 14.) Никола Вуковић, 15.) Раде Шкорпић, 16.) Никола Нешић, 17.) Јефта Живковић, 18.) Ђука Лукић и 19.) Јово Опачић.

Из Детрота, Мич.:

- 1.) Мита Путник, 2.) Милан Новаковић, 3.) Славко Јесковац, 4.) Пера Чошков, 5.) Лазар Давидовић, 6.) Никола Јасика, 7.) Жарко Игњатовић, 8.) Милутин Миљковић, 9.) Стево Стојишић, 10.) Иван Влајковић, 11.) Драг. Илџић, 12.) Драгутин Поповић и 13.) Влада Милић.

Из Флинта, Мич.:

- 1.) Гаврило Думић.

Из Клинтона, О.:

- 1.) Ђиро Радаковић.

Из Барбертона, О.:

- 1.) Душан Станисављевић.

Писмо једног добровољца

Лос Анхелес, Кал., 16. јуна 1917.

Преузвишени госп. М. И. Пулин, Главни Председник С. С. С. „Слоге“ у Њујорку, Н. Ј.

Велештовани господине!

Пошто у дојудуни понедељак кречем „у бој на Косово“, то ми је дужност, као председника мјесног Срп. Д. Друштва „Јединство“, одј. бр. 11. С. С. С. С. да и Вама, као глав. председнику наше организације и председнику Срба у Америци овом приликом речем „С Богом!“

Вечерас предајем част председника и част одборника Срп. Нар. Одбране у Лон Анхелесу, те Вас молим, да ако ја, као председник друштва „Јединство“ и

као одборник Срп. Нар. Одбране овде, нијесам могуће био у стању да вршим све моје дужности како би морао, да ме Ви, као Глав. Председник извините, јер сам сада справан да то све изравнам, да и свој живот поклони мајци Србији и слободи Срства.

Многопоштовани господине, ја још у нади живем, да ћемо се барем када сусрести на саокако нашег милог Београда, Сарајева, Загреба итд. кад наша Домовина буде у срећи и слободи уживала. Ја Вас најсрдније поздрављам и желим најбоље успјехе у раду на бољитак нашег трнег народа и кличем: Живјели! С Богом!

Ваш одани

Новица Милошевић.

Друштвени Гласник

ОПОМЕНА.

ДО ЗНАЊА.

Срп. Д. Д. „Баја Шивљанин“ бр. 227 у Минаполису, Мич., опомине следеће своје чланове, који дугују прошла два месеца своје уплате друштву и то: Симу Цезајини и Јову Боројевићу.

Ако поменути чланови не уплате своју дуготину до 1 јула, моране се поступити по правилима.

Друштвена адреса: 24384 — 26 евра — Минаполис, Мич.

Стеван П. Костић, тајник и рачуновођа.

ОПОМЕНА.

Срп. Д. Д. „Св. Василије Острошки“ бр. 141 СССС у Монарх, Вајо., опомине свога члана Мијанка Зорина и члану Милеу Кекин, да пошаљу своју догвину друштву најдаље до 1. јула о. г. Не учине ли то, биће брисани из друштва и Савеза, како то правила прописују.

Миош Ђурђевић, предс. Митар Ламбевић, тајник.

ОПОМЕНА.

Срп. Д. Д. „Св. Сава“ бр. 226 СССС у Милвоки, Вис., тражи своје чланове Јоку Марина, Давида Марина и Раду Сапака, да се јаве своје друштву и да уплате своју дуготину најдаље до 1. јула о. г. Не учине ли то, биће брисани из друштва и Савеза.

Уједно опоминемо све оне чланове, који оставе ово место, да се редовно јављају своје друштву, иначе у случају болести губе право на болесничку потпору. — Са српским поздравом.

Ђуро Д. Торбица, председник.

ДО ЗНАЊА.

Овим се јавља свима члановима Срп. Д. Д. „Св. Сава“ бр. 8 СССС у Питсбургу, Па., да не се наша адупа седница одржавати 1. јула о. г. пре подне у 9 сати, и то за то, јер истог дана у 2 сата Местни Одбор Срп. Нар. Одбране приређује збор и предавање о значају Видовдана.

Дужност је сваког члана да овој седници присуствује у 9 сати, а после ће бити изабрани за збор који ће се одржати на 2813 Пен евра.

Петро Корица, председник. А. Цигановић, благајник.

ПОЗИВ НА ИЗЛЕТ.

Српска Нар. Одбрана у Лебанову, Па. позива сву браћу Србе и остале Словене из места и околине да дођу на излет (шпикинг) који ће се одржати после Видовдана, 1. јула, на фарми Ђоко Јејачић. Чист приход намењен је српској сирочади у Старом Крају.

Довите, браћо, сви, билете лепо и српски угостити.

Одбор С. Н. О.

ЗБОР И ПРЕДАВАЊЕ У ПИТСБУРГУ, ПА.

Овим се позивају сви Срби, Српшиње, Хрвати, Хрватке и сви родољубиви Словени у опште, који живе у Питсбургу и околини, да дођу на јавни збор и предавање о значају Видовдана, које ће се одржати на дан 1. јула о. г. у 2 сата после подне у великој Пољској Дворани на 2813 Пен евра, 3-ли спрат, у Питсбургу, Па.

Довите, браћо, на збор и доведите ваше пријатеље, где ћете чути живо и стра дања нашег народа. На збору ће говорити више српских и хрватских родољуба. И опет понављамо: довите и дожите „плет са крвавог, али славног нашег Косова“! Довите сви, да се братски договоримо како да утремо коју ству нашој сирочади у Домовини. С тим ћемо уједно прогласити и Видов Дан за ову годину, јер га данас друкче славити не можемо.

До впрења, браћо, на збору! Чланови Местног Одбора Српске Нар. Одбране у Питсбургу.

ПОЗИВ.

Срп. Д. Д. „Вук Ст. Караџић“, бр. 117 СССС у Акрону, О., позива своје чланове да изове присуствовати Видовданској прослави, која приређује Местни Одбор Срп. Нар. Одбране на дан 1. јула о. г.

Прослава почиње са парастосом погинулим Косовским осветницима у одавалишту Руској Православној Цркви, а одатле се цео скупљени народ прелази у повори на познату фарму на ватрогасне станице Гумаре, где ће се одржати излет (шпикинг).

Уједно јављамо браћи члановима, који ипсу присуствовали задњој седници, да је решено да се промени стара дворана и то почам од идуне седнице.

Нова је дворана узета т. зв. Олд Арми Хал, угла Ховард и Пери улице бр. 50 и 52. Седница ће се одржати 14. јула.

Са српским поздравом Недељко Симић, тајник.

ТРАЖЊА.

Срп. Д. Д. „Нова Србија“ бр. 301 С С С С у Библи, Аризона, тражи свога члана Мата Пејовића, који је погма из ове колоније има 2 месеца, а није се јавио друштву. Нека се јави овом друштву најдаље до 5. јула о. г.

Мило Срзентић, председник. Т. С. Мијановић, тајник.

ОПОМЕНА.

Срп. Д. Д. „Војвода Стеван Симић“ бр. 213 СССС у Мпани, Аризона, опомине своје чланове који дугују два месеца да изове платити свој дуг најдаље до 8. јула 1917, јер не се иначе поступити по правилима.

Уз српско поздравља Симо Першић, рачуновођа.

ТРАЖЊА.

Лука Вељо, из Трнова, код Сарајева, који је аустријски заробљеник у Италији, тражи свога рођака Рада Дођера из Шиняла, котар Фоча. Моли га да му пошаље попла, пошто му је велика потреба. — Ово је адреса: Лука Вељо, Prigioniero di Guerra, Aquila, Abruzzi, Italy.

НА ЗНАЊЕ!

Браћо и сестре, Срби и Српкиње града Абердина и околине! Свиња вам је познато, како се има већ четири месеца живи ради на оснивању месних одбора наше свете и велике установе Српске Народне Одбране, кроз коју Америку. Ми смо овде мало у томе застали, али не због немарности на спрем ове наше заштитнице у којој би требало да смо сви од првога дана њеног оснућа, већ из разлога, као што је и нама свиња познато, што без малог изузетка сви ми радимо лаван града по неколико миља. Иницијативом месне организације, друштва „Нови Пазар“ изабрао се одбор, који вас браћо и сестре, овим позива на јавни збор, који ће се одржати дне 30. јуна о. г., на којем ипслимо основати месни одбор Срп. Нар. Одбране.

Срби и Српкиње! Наме је тврдо уверење, да ни један од вас ове вечери неће изостати. Почетак збора тачно у 8 сати. Узваница бесплатна. Дворана, у којој ће се збор одржати јачице се касније огласица по граду.

Сви на збор и рад зааприредак и углед многог нам Срства!

Приређивачки Одбор.

ТРАЖЊА.

Александар Костић, српски јак-шбелци, који сада живи у Енглеској, тражи свога оца Димитрија Костића, савиетског радника на Београда. За адресу и писмо братити се на уредништво овог листа.

„СРБОВРАН“

не доноси никакве приватне огласе, захвале и тражње, него само чисте службене ствари, Савезне и Друштвене, или опште народне.

Српска Народна Одбрана

ИЗ КАНЦЕЛАРИЈЕ ГЛАВНОГ ОДБОРА.

Главни Одбор очекује да ће сви одбори поступити по његовим расписима о Видовданској Прослави и верује да ће одзив у погледу добровољаца и у погледу Видовданског Дарка ове године бити бољи но икад до сад.

Главни Одбор примио је од 12. јуна до закључно 23. јуна о. г. ове прилоге:

151 Одбор Срп. Нар. Одбране, Вајанот, Мич.	\$136.21
(чист приход одржане забаве)	
152 Одбор Срп. Нар. Одбране, Мидланд, Па.	17.30
153 Душан Б. Комад, Бјут, Монт.	1.00
154 Одбор Срп. Нар. Одбране, Клеирпоинт, Детроит, Мич.	21.15
155 Одбор Срп. Нар. Одбране, Бингам Кеџон, Јута	132.00
156 Одбор Срп. Нар. Одбране, Полиет, Ил.	39.65
157 Срби у Котонвуд, Ајдахо, скупили (послао г. Стеван Ђурчија)	103.00
158 Одбор Срп. Нар. Одбране, Месон Сити, Ајова	24.50
159 Одбор Срп. Нар. Одбране, Мидвел, Јута	17.50
160 Одбор Срп. Нар. Одбране, Вилмердинг, Па.	100.00
161 Срп. Д. Д. „Св. Ђорђе“ бр. 64 СССС., Фарел, Па. (чист приход одржане забаве и прилози)	300.00
162 Одбор Срп. Нар. Одбране, Бивер Фале, Па.	3.25
163 Одбор Срп. Нар. Одбране, Јорен, О.	27.35
164 Јошо Дулетип, војник у Канадској Војсци	5.00
165 Одбор Срп. Нар. Одбране, Спокен, Ваш. (прилози и сакупљено на свадби г. Рад. Новаковића)	100.00
166 Одбор Срп. Нар. Одбране, Ембриц, Па.	15.00
Укупно	\$ 1,042.91
Раније објављено	11,882.62
До 23 јуна свега примљено	\$12,925.53

ВИДОВДАНСКИ ДАРАК

- 1 Одбор Срп. Нар. Одбране, Бланфорд, Инд. \$45.00
- 2 Др. Милош Тривунац, уредник „Србобрана“, Њу-јорк 20.00
- 3 Томо Срзентић, Њујорк 10.00
- 4 Отац П. А. Стинановић, Јунгстаун, О. 5.00
- 5 Одбор Срп. Нар. Одбране, Мак Гил, Нев. 155.45
- 6 Илија Мустур, Њујорк 2.00

(Наставиће се.)

СПИСАК ПРИЛАГАЧА

чији су прилози стигли Главном Одбору после 10 маја 1917. г.

Акрон, Охајо.

Местни Одбор Срп. Народне Одбране у горњем месту, сакупило је за Српску Ратничку Спрочад на својој забави \$684. Приложили су следећи: по \$10 Лаза Никовић, Лаза Радаковић, по \$5 Драгутина Гашић, Свет. Лончарски, Жива Никовић, Иван Стокић, Тома Врбашић, по \$4.50 Рада Мишчевић, по \$4 Гашић Јончар, Мита Протић по \$3 Душан Караџић, Емилија Караџић, Даница Караџић, Душан Настас, Сава Настас, по \$2.75 Пера Машинерић, по \$2.50 Жива Буковинић, по \$2.25 Јеврем Марковић, по \$2 Никола Паркушић, Даница Паркушић, Стева Герин, Ђорђе Миљчић, Коста Марин, Никола Позовић, М. Вукотратовић, по \$1.75 Жива Ђурчић, Бранко Цигмак, Јован Милосављевић, Језа Машинерић, по \$1.50 Стојан Горин, Стеван Бокана, Раде Калешић, Свет. Лукић, Вељко Попалић, по \$1.25 Воја Еласић, Стеван Ђурић, Андрија Миловојиновић, Обрад Марушић, по \$1 Ђура Аврамов, Стева Богдановић, Коста Њивра, Марко Д. Момчић, Цвета Гарчев, Светозар Хаднарев, Хермина Хаднарев, Јеврем Хаднарев, Олга Хаднарев, Огњена Хаднарев, Драга Хаднарев, Јана Никовић, Милица Никовић, Софија Никовић, Мара Никовић, Светозар Никовић, Никола Никовић, Добар Јерковић, Љуба Јашић, Мита Кузмић, Младен Каленић, Ђура Кољачев, Петар Косић, Мита Кољачев, Неца Кавић, Ђока Капић, Сава Малешић, Ракица Малешић, Миа Мунчић, Мана Момчиловић, Бошко Милић, Лаза Миленковић, Њиња Милошевић, Жива Ношпић, Зорка Ношпић, Војни Петровић, Пера Попов, Душан Петковић, Зорка Петковић, Бранко Пејац, Милош Радаковић, Стеван Радић, Лаза Репалић, Милош Станић, Недељко Симић, Влад. Стинановић, Живко Стојан, Рада Сиринић, Душан Тапачић, Митар Топаловић, Стеван Свеклић, Њиња Босић, Миладин Главашковић, Војни Петровић, Жива Живковић, Симе Келић, по 75 центи В. Пуцмановић, Ст. Петровић, Ђура Рајковић, Жива Томп, Свет. Вујковић, по 50ц. Максим Брањчић, М. Вабић, Илан Бугарчић, Мита Грујић, Паја Гашић, Лаза Радић, Б. Трбојевић, Неа Вучиновић, Шандор Коледић, Јелка Коледић, Марија Главашковић, по 25ц. Светозар Аљмак, Ђока Аљмак, Иван Делчић, Ж. Небрић, Душан Сикић, Свет. Ворчић.

Бингаман, Ариз.

На Крсној Слави код Раде Л. Обине сакупљено је \$35 за Српску Ратничку Спрочад. Приложили су: по \$5 Раде Л. Обина, Ђорђе Д. Станић, Јован Р. Станић, Милан П. Ђураковић, Андрија Н. Мартић, Милица Н. Калембер, Симо М. Башкић.

Колумбус, Охајо.

На Крсној Слави код Николе Радава у горњем месту сакупљено је \$17.90 за Српску Ратничку Спрочад. Приложили су: по \$5 Никола Радава, по \$1.50 Анђело Башић, Танашије Вуковић, по \$1 Танашије Вујиновић, Н. Н., Обрад Междарић, Васо Тодоровић, Јован Бабић, Никола Радаковић, по 50 центи Илан Мајо, Милош Тасић, Илија Алексић, по 40ц Јован Жарић.

Кларквил, О.

Коло Српских Сестара у Кларквилу, О., сакупило је \$21.70 за Српску Ратничку Спрочад.

На прослави барјака Друштва Св. Ђура сакупљено је \$16. Дароваше: по \$1 Геца Кукић, Миле Марковић, Гашић Симић, О. Н. Стојановић, Миљко Стојановић, Дале Жегарач, Миле Михајловић, Стеван Мишковић, по 50ц. Дитар Андрић, Иван Власављевић, Петар Степанчевић, Петар Драган, Стева Иванчић, Гаја Дулић, Петар Амазић, Френк Подиљак, Анђел Марковић, Раде Форнаша, Папа Ђермановић, по 30ц. Петар Бојковић, по 25ц. Миле Крагујевић, Драга Ђермановић, Анђа Ђермановић, Душан Свјатослав, Нико Педалија, Угриновић, Р. Зделар, Станко Рампи, по 10ц. Стева Стефановић, Зора Добрић.

Накнадно је сакупљено још \$5.70. — Приложили су: по 50ц. Жива Стефановић, Петар Опалић, Дале Станић, по 25ц. Фр. Котовац, по 10ц. Анка Стефановић, Анђел Марковић, по 5ц. Тодор Целај, Ђуро Целајић. Остало је сакупљено на дражби.

Ангелс Кемп, Кал.

Местни Одбор Срп. Народне Одбране у горњем месту сакупило је \$100 од својих чланова. Мушки су даровали по \$1, а женске по 50ц. Приложили ови чланови: Раде Миљчић, Милош Кичић, Петар Мркић, Марко Митровић, Јашо Вукашиновић, Томо Јелетић, Крсто Бронзић, Крсто Вуковић, Душан Шадовић, Петар Ђурић, Благоје В. Рајковић, Ђорђе Ј. Вукашиновић, Никола Анђушић, Марија М. Митровић, Ана П. Ђурић, Благоје Миладиновић.

Питсбург, Па.

На Крсној Слави код Сима Галпа у Питсбургу, Па., сакупљено је \$17. Прилози:

Никола Радаковић, Митар Вил, Андро В. Томашевић.

Канада, Довер, О.

Местни Одбор Срп. Народне Одбране у горњем месту сакупило је међу својим члановима \$6.50. Приложили су: по 50ц. Пера Трбојевић, Сава Коледић, Петар Вашић, Јока Машвић, Ђура Гајић, Мика Перип, Сипра Петровић, Спасоја Јовичић, Тома Бурашевић, по \$1 даровали су Мита Поповић, Шпа Сокобарац.

Тилтонвил, О.

Местни Одбор Срп. Нар. Одбране у горњем месту сакупило је \$35 за Српску Спрочад и српске рањенике. Даровали су следећи: по \$5 Симоу Цимета, Милан Шурман, по \$3 Милан Деветак, по \$2 Стојан Вукотић, Петар Никовић, Петар Радаковић, Адам Мршековић, Павле Петровић, Милош Несторовић, Милош Новошевић, Јово Новошевић, Илија Качар, по \$1 Раде Маслоара, Петар Деветак, Никола Мршековић, Јосип Језичић.

Слован, Па.

Местни Одбор Срп. Нар. Одбране у горњем месту сакупило је међу члановима \$11. Приложили су: по \$3 Јово Мраовић, по \$2 Драгош Бекић, Стево Милошевић, по \$1 Милан Божик, Никола Вујашић, Петар Берверовић, Дитар Грубор.

Монон, Па.

На Крсној Слави код Станислава Радовасљевића и Павла Летића сакупљено је \$39 за Српску Ратничку Спрочад. — Приложили су: по \$5 Станислав Радовасљевић, Павло Летић, Никола Годвић, Јанко Димитријевић, Стево Тодип, по \$2 Петар Галић, Драгољуб Стојановић. Још су даровали и браћа Словани и то: по \$2 Ђура Мако, по \$1 Цан Бешушка, Ђура Савица, Јан Мишо, Јосиф Беледић, Јосиф Саладија, С. Говош, Андрија Бољак, по 50ц. Јан Цуток, Јан Цхежа. Брала Срби из Мононе, Па., то по благодар брала Словашки, који се одазива позиви и приложили горње прилоге за Српску Спрочад.

Ридинг, Па.

Срби у горњем месту сакупили су \$24 као добровољни прилог за Српску Спрочад. Даровали су следећи: по \$10 Сава Драча, по \$5 Младен Чаша, Срета Сувајлић, по \$2 Милан Л. Драча, по \$1 Кривослава Драча, Јосип Елмер.

Вилинг, Вест Вирџ.

Местни Одбор Срп. Нар. Одбране у горњем месту сакупило је на својој седници \$14 за Српску Спрочад. Дароваше: по \$2 Симо Јаковић, по \$1 Петар Кнежевић, Никола Мунас, Јован Вуцелић, Јосо Калешић, по 50ц. Дале Вуцелић, Драгић Петровић, Марко Вишњић, Ђуро Вишњић, Миле Миљчић, Стојан Поповић, Раде Вишњић, Војо Мунас, Петар Вуцелић, Гавро Којић, Јован Томп, Илија Јаковић, по 25ц. Јован Нешпић, Тодор Антић, Ђуро Мијанчија, Ђоко Вишњић, Илија Мартиновић, Симо Затезало, Сава Затезало, Војо Јаковић.

Рилтон, Па.

Местни Одбор Срп. Нар. Одбране у горњем месту сакупило је \$9, а приложили су: по 75ц. Васил Кончевић, по 50ц. Павла Шатијевић, Никола Јаковић, Симо Јаковић, Ђуро Лацелић, Миле Симић, Пера Шатијевић, Миле Ромчевић, Пера Кнежевић, Гавро Биљетина, Јохан Коприва, по 25ц. Пера Маркушић, Васил Вуцелић, Милан Јаковић, Миле Вуцелић, Павла Никовић, Никола Благовић, Дале Далешић, Павла Зинаја, Баба Патишта, Тони Привошевић, Марко Поповић, Петар Саврајлија, Симо Пеурача.

Бивер Фале, Па.

Чланови Местног Одбора Срп. Нар. Одбране у горњем месту ушлани су на име чланарине за месец мај \$4.50. Приложили су: по \$1.25 Михаило Шенел, по 25ц. Коста Шенел, Ђорђе Шенел, Миле Та Вуцелић, Милош Вуцелић, Тимотија Грубешчић, Павло Грубешчић, Милета Затезало, Никола Вуцелић, Стеван Шенел, Василија Прџага, Милош Затезало, Симо Рамон, Симо Вишњић.

Мрак Спрингс, Вајо.

М. О. Срп. Нар. Одбране у горњем месту сакупило је \$26.50. Приложили су: по \$1.50 Митар Комадина, Лука Вукчевић, Марко Ђурић, Андрија Јаксимић, Мана Радаковић, Бошко Караџић, А. П. Јосифовић, Марко Филиповић, по \$1 Благоје Вучапић, Јазар Ђурић, Илија Фанета, Андрија Рашевић, Обрад Радуловић, Бошко Марковић, Дале Мандић, по 50ц. Тодор Вуцелић, Јосип Томп, Милета Раковић, Анта Томашевић, Никола Пешовић, Ђуро Руѓа, Никола Затезало, Лука Јемајић, Петар Панковић, Алекса Влаховић, Андра Радаковић, Петар Станић, Мирко Мартиновић, Јован Живковић, Иса Мандић.

Ембриц, Па.

М. О. Срп. Нар. Одбране у горњем месту сакупило је \$33.50. Приложили су: по \$2 Јово Манојловић, Петар Маслес, Петар Црлар, Р. Ердсман, Душан Мишковић, по \$1 Миле Маслес, Матија Гајић, Гангорија Маслес, Никола Мркош, Петар Круѓић, Вујо Свечетчић, Мила Маслес, Јелена Маслес, Јово Јурић, Јоко Миљчевић, Ђуро Вукић, Ђуро Роспић, Тана Ђурић, Михаило Хашић, Владимир Јовановић, Савко Ђурић, Крсто Јовановић, Милан Дауц, Стева Јончић, Јазар Никовић, по 50ц. Миле Брајчић, Петар Манојловић, Ђура Манојловић, Пале Јашић, Симо Манојловић, Милан Остојић и Ђица Колач.

Гери, Инд.

Пошто је ранији списак који је од стране нашег друштва издати, то га сада накнадно објављујемо.

Срп. Д. Д. „Скоп“ бр. 24 Савеза Слоге у Гери, Инд., сакупило је међу члановима \$96. — за Божићни дарак Српској Војсци. Дароваше: по \$10 Милошан Комадина, Стеван Баланац, по \$6 Обрен Рашевић, Никола Модић, по \$4 Милош

Коста Вршњевач, Даровали су: по \$5 Друштво „Св. Никола“ бр. 267 СССС., Илија Никовић, Коста Вршњевач, Васо Илић, Паул Штуца, Живко Матковић, Лаза Скенић, по \$2 Војо Милошевић, по \$1 Марија Свешанић, Коста Перовић, Милуша Перовић, Миле Вршњевач, Стеван Илић, Манојло Косовач, Тело Огњеновић, Марко Вучинић, Михаило Стојановић, Милан Марковић-Јаворац, Драган Бјелајак, Никола Штуца, Душан Вукадиновић, Вуча Вукадиновић, Данил Вујчић, Дале Вујчић, Алесандра Вујчић, Стево Хајдуковић, Никола Хајдуковић, Милујо Карлеуша, Коста Репалић, Бошко Јањатовић, Анто Рампи, Илија Делчић.

Нарсон Лен, Мин.

М. О. Срп. Нар. Одбране у горњем месту сакупило је \$46.50. Приложили су: по \$5 Павло Станић, Петар Славовић, Јован Радовић, по \$2 Триво Шапка, по \$1.50 Милан Павловић, по \$1 Пале Јучић, Милета Ђурић, Митар Вујиновић, Миле Вигијевић, Ђуро Клашића, Пера Ступар, Никола Маркић, Јово Ђурић, Миле Кластариновић, Ђуро Грбић, Ђуро Шкорић, Илија Давидовић, Јово Драча, Марко Обрадовић, Давид Ђукић, Илија Новаковић, Тодор Дасјановић, Триво Ступар, Илија Прдојевић, Никола Станић, по 50ц. Лаза Јарчина, Миле Стричић, Тома Давидовић, Марица Давидовић, Ђура Ђукић, Владимир Новаковић, Милка Пашкић, Цв. Пурача, Благо Јувановић, Г. Андрија, Пера Летића, Миле Вршњевач, Илија Војиновић, Никола Новаковић, Стојан Мајкић, Лаза Давидовић.

Клертон, Па.

М. О. Срп. Нар. Одбране у горњем месту на приредбеној забави сакупило је прилога \$336.93, од које је своје послао Главном Одбору у Њујорку \$140. Добровољне прилоге даровали су: по \$4 Васил Јанковић, по \$3 Лука Високи, Васо Раденовић, по \$2 Марица Раденовић, по \$1 Миле Мадарач, Миле Гојковић, Илија Језић, Јово Петровић, Миле А. Трбојевић, Никола Павић, Вада Гостовић, Илија Грбић, Петар Ђукић, Миле Перац.

Моле се прилагачи да новац шаљу САМО ЧЕНОМ или УПУТНИЦОМ.

ЦЕНТРАЛНИ ОДБОР СРП. НАР. ОДБРАНЕ У ЊУЈОРКУ

СПИСАК ПРИЛАГАЧА:

Њујорк, Њ. Ј.
На седзи Срп. Пев. Друштва „Гусле“, одржаном 13. маја ове године, добровољне прилоге дароваше: по \$6 Др. Милош Тривунац, по \$2 Војо Јуцковић, Ема и Вељко Петровић, Милан Драгојевић, по \$1.50 Бранислав Јерков, по \$1 Вид Вујић, Олга Милошевић, Ђура Вајмански, Гавра Грујић, Анка Тројановић, Породица Колачевић, Смиљана Јеркова, Рајко Ђурић, Никола Стојановић, Јелена Биљу, Ј. Башић, Невад Миковић, Илија и Алесандра Милосављевић, Ема и Јољанка Фуке, Алекса Милошевић, Драгољуб Марковић, Светозар Боршопки, Породица Адамовић, Два Хрвата, Марија Свирчев, Љуба Салевић, Душан Тричевић, Лаза Арпоји, по 50ц. Душан Живнић, Милан Вајмански, Ваца Вугарић, Јеласије Костић, М. Миланеић, Станислав Вуковић, Ваца Милутиновић, Марија Крчевић, Лаза Бошковић, Леонова Балви, Богдан Аврамовић, Милош Кецић, Никола Трбојевић, Димитријевић, Јука Миловић, Драга Обрадовић, Милан Вељчић, по 25ц. Мара Павловић, Цвета Левајић, Јока Степанчевић, Самуило Колачић, Јевта Веселиновић, Н. Н. Јова Бердић. За улазнице, наплаћивано је по 10ц, а примљено је \$1.30.

Њујорк, Њ. Ј.

На „шк-анку“ Друштва Удружени Срби у Њујорку, одржаном 3. јуна о. г., даровали су добровољне прилоге: по \$16 румунска друштва Аврам Јанчу Доруц и Малепа Роман — заједно. По \$5 Сава Чрпачић, по \$2 Вид Вујић, Породица Е. Петровић, по \$1.50 Породица Ђ. Колачевић, по \$1.25 Милан Арсоп, по \$1 Милан Милошевић, Милош Свирчев, Софија Стојановић, Завиша Стојановић, Бранко Стојановић, Јока Вујић, Веда Србиновић, Олга Милошевић, Гига Петровић, Димитрије Релић, Душан Урбановић, Цвета Стануло, Мита Боршевић, Сава Ранковић, Милан Недељчић, Рада Алексијевић, Душан Адамовић, Проф. Стојановић, Бошко Луцулов, Милош Кецић, Милан Шовански, Јосиф Гашић, Мита Станић, Савко Томп, Љуба Салевић, Никола Жујевић, Јазар Бошковић, Радомир Ђурић, Стојан Куртулов, Чедомир Јерков, Века Румун, Гавра Грујић, по 75 центи Никола Стојановић, Александар Милошевић, Ана Тројановић, Н. Н. Н. Н. Живан Тришић, Даница Станковић, Хајнхен, Сима Попов, по 50ц. Ђока Антоповић, Нво Хрват, Цветко Андрић, Коста Нервански, Коста Боршевић, Милутино Јовановић, Јован Благојевић, Самуил Кољачић, Никола Вељки, Никола Мирков, по 25ц. Пера Аљковић, Илија Миљчевић, Јаша Томп, Душан Поповић, Душан Живнић, Милан Војмански, Ђура Блашковић, Никола Трбојевић.

Гери, Инд.

Пошто је ранији списак који је од стране нашег друштва издати, то га сада накнадно објављујемо.

Срп. Д. Д. „Скоп“ бр. 24 Савеза Слоге у Гери, Инд., сакупило је међу члановима \$96. — за Божићни дарак Српској Војсци. Дароваше: по \$10 Милошан Комадина, Стеван Баланац, по \$6 Обрен Рашевић, Никола Модић, по \$4 Милош

Мара Медковић, Јово Глодић, Никола Стефановић, Јелена Грбић, Става Грбић, Илија Милошевић, Драгиња Јелић, Петар Жарац, М. Дробач, Пера Поповић, Илија Божик, Остоја Штрбац, Стеван Леманић, Нико Вашић, Драган Ђурић, Стеван Дробач, Петар Вучић, Исо Гостовић, Миле Мадарач.

У старима даровали су следећи: Мара Терзић један јастук, Мара Макула јастук, Сава Матић колаче, Ружица Маровић колаче, Мара Медковић суд за масло, Митар Гостовић једног сољеника, Стари не се исправити на идућој забави, јер овом приликом није се стигло да се све ствари које су добијене изјуграју.

Примљена свота од \$336.93 овако је расходована: Певачком Друштву у Вудвалу, Па. \$49.04, Тажбурачком Друштву \$45.60, вечера и стан Пев. Друштву \$9.20, црвене \$5.50, за килење двораве \$5.55, за „пан“, сладолед и цигаре \$32.50, за плакате \$11.73, Америчком Првеном Крсту \$25, Главном Одбору С. Н. О. у Њујорку \$140, падао за дворуку \$12.50 — свега издата \$336.62. Остаје у благајни 31 цент.

Колумбус, Охајо.

М. О. Срп. Нар. Одбране у горњем месту сакупило је на име чланарине од својих чланова \$40.50. Дароваше: по \$1 Мана М. Буџало, М. Вуковић, М. Власављевић, Ј. Поповић, П. Далић, М. Црјетиновић, В. Студен, Ј. Кесић, М. Свилар, Д. Радаковић, М. Вукић, И. Прица, Р. Кеца, В. Веселица, М. Авриловић, М. Веселица, Н. А. Комадина, А. Вуковић, Н. Родип, Ђ. Милећ, М. П. Буџало, Ј. Кесић, Ј. Балач, С. Поповић, М. Дракулић, Ђ. Цодац, С. Илић, И. Комадина, И. Комадина, А. Домен, Ј. Шапа, Ј. Родип, М. Нешућ, В. Тодоровић, М. Балв, И. Цепина, Ј. Јовић, Ј. Вигијевић, А. Ј. Вигијевић, М. И. Комадина, по 50ц. Р. Поповић, К. М. Вуковић, М. М. Вуковић, по 25ц. М. Р. Поповић, деца Ј. Поповића.

ТРАЖЊА.

Срп. Д. Д. „Обилић“, број 90 у Бингам Кеџон, Јута, тражи своје чланове Милана Милутиновића и Илију Усаца, који се не јављају друштву већ дуже времена а дугују друштву неп преко три распоредна за које дозвољавају ни Савеза ни Друштвена правила. У данашњим временима не може се подносити, да члан толико дугује, кроз своје попуштање, друштву је много већ изгубио, али од сада то више неће бити. Овомесна браћа снашају велике трошкове и ницане на разне српске установе, па за то неможе скинути трошкове, којих не требамо.

На темељу правила, ни се, брацо, морате брижити ако се не јавите најдале 1. јуна о. г. На исти начин опомњено и остале наше чланове да не наостају са месечним издатама јер лепо се ни у будуће држати само правила. Сваки од нас зна друштвену адресу: Box 37 — па ако сада не удовољате својим дужностима, пришећује само себи кривицу.

Петар Сумуновић, председник.

ПАЖЊА!

„Србобран“ је својина чланова Савеза „Слоге“.

Сваки члан има право да прима „Србобран“, јер га он за то плаћа. „Србобран“ служи интересима Савеза „Слоге“ и опћим српским интересима.

Читајуки „Србобран“ пратиш развој и напредак Савеза „Слоге“, као и развој догађаја у Српству и у свету.

Управа Савеза Слоге труди се да лист буде добро уређиван и да буде у сваком погледу народни учитељ и васпитач.

Сваки члан Савеза „Слоге“, као и остали Срби и Словени, треба да читају „Србобран“, јер ће у њему наћи здраве душевне хране и правог пријатеља.

Ко лист не прима, а члан је Савеза „Слоге“, сам је томе крив, јер сваки брат, који се обрати са дописном картом, или изрече и испуни из „Србобрана“ оглас за промену адресе, безусловно ће примати лист. У том случају увек треба означити јасно стару и нову адресу; исписати потпуно и јасно име и презиме, као и кога си друштва члан.

За нечланове цена је листу само 60 центи годишње. Дужност је чланова Савеза „Слоге“ да лист шире и међу нечлановима нашега Савеза.

Читај добре књиге и листове над год имаш слободна времена, тиме нећ проширити своје знање и упознати свет и живот.

Срп. Д. Д. „С

САВЕЗ СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА

(SERB FEDERATION SLOGA)

Главни седиште: ЊУЈОРК, Њ. Ј.

443 West 22 Street New York, N. Y.

Главни Председник: М. И. ПУПИН

443 W. 22 Street, New York, N. Y.

Главни Подпредседник: ПАВЛЕ Х. ПАВЛОВИЋ

443 W. 22 Street, New York, N. Y.

Чланови Управног Одбора за 1917.

ОТЕВО БАБИЊ
НОВАК М. БОГДАНОВИЋ
ИЛИЈА РАДАНОВИЋ
Чланови Главног Одбора за 1916, 1917, 1918, 1919:

ЈОСИФ РАЈНОВИЋ
МИЛЕ КУКОЛЕЧА
ЂУРО И. ГРЕГОВИЋ
ГЛИШО РАПАНИЋ
ИЛИЈА ВУЛНОВИЋ
ВИДОЈЕ БОГО

СТОЈАН ПАВЛОВИЋ
ДУШАН ПОВОИЋ
НИКОЛА ТРБИВИЋ
СИМО ВУЛНОВИЋ
БОРЂЕ ПУРЛИЈА

ЊИГИТ САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА ПРЕГЛЕДА ДРЖАВНА ВЛАСТ СВАКА ЧЕТИР МЕСЕЦА.

Савез Сједињених Срба Слога исплаћује:

На име осмртнице	\$ 800 или 4000 Дип.
За губитак оба ока, или обе руке, или обе ноге, или једне руке и једне ноге	\$1500 " 7500 "
Ако члан онемогуће члана за рад	\$1000 " 5000 "
За губитак руку	\$ 800 " 4000 "
За губитак ногу	\$ 800 " 4000 "
За сломљену кичму (ретељу)	\$ 800 " 4000 "
За губитак руку или ногу	\$ 800 " 4000 "
За губитак лица	\$50—\$150
За пола одреване стопе	\$ 200 " 1000 "
За одреване прсте на ногама	\$ 150 " 750 "
За губитак око	\$ 400 " 2000 "

За операције: слепот према \$100; камена у бешници \$100; у случају оштећености \$75; трауме \$25; отрављење утробе \$100; женске операције \$50; операције шупљина \$25; рака \$100; дебелин према \$35; за операције на глави, оку, узу, носу, грлу и аглобалима од \$25 до \$75; за отровање хрви од \$15 до \$35.

Осим тога сваки члан добија од 50 до 400 долара на име операције, болне потпоре и осакатније, које нису горе нарочито назначене, а према тежини повреде и увиђањима управног одбора.

НЕДЕЉНИ ПРЕГЛЕД

Стање у Русији иде стално на боље. Анархистички елементи, који су се пре месец дана били јако осилени, осећају се све немоћнији, јер је против њих све што је зрело и честито у Русији. Услед тога је и положај Привремене Владе све јачи, и она се све више и чује и осећа. Стање у војсци такође стално иде на боље, и ако још није дефинитивно сређено. За данашње прилике у Русији карактеристичан је нарочито општи покрет за што скорију акцију на фронту. Питање о засебном миру изгубило се као да га није ни било; Ленин са својим присталицама до душе покушава да га одржи на дневном реду, али без успеха. Нејбољи доказ да оно више не постоји лежи у државу Немачке и Аустрије, које су очигледно изгубиле сваку наду да ће Русију одвојити од савезника. Пре неки дан бацали су, на пример, немачки авијатичари руским војницима овакве поруке: — „Хвала вам што сте нас тако дуго чекали; док сте се ви братимили с нама, ми смо пре носили трупе на западни фронт да се одупремо Енглежима и Французима. Сад их има доста; ми ћемо отворити борбу и ватру против апостола братства.” Ко тако ради, зна да му је Русија извесно измакла из шака. — Док америчка мисија, са Рутом на челу, настава у Русији свој благотворан утицај, у Вашингтон је стигла руска мисија под предвођењем професора Бахметјева и већ успеда да још више ојача америчке симпатије за нову Русију. Заслуга за то припада у првом реду

самоме Бахметјеву, који је свуда направио најбољи утицај. — У Русији се, усред престаног покрета у политичком животу, врше припреме за уставотворну скупштину. Поред тога, постаје све јасније да Русија не мисли ни потпуно у корак са Савезницима; у чему ће бити важнија одступања, још се не може видети, али се, судећи по узнемирености Италије, даје закључити да Привремена руска влада не признаје све њене претензије на Јадранско приморје. Керенски је свакако успео да своје гледиште, бар у начелу, одржи према савезницима, јер се пристанак Енглеске на ревизију ранијих уговора не може разумети другачије но као попуштање његовоме гледишту. Као што је познато, он је од самога почетка, још као министар правде, био против Миљукова, који је све уговоре са савезницима био примио безусловно стога и пао што је као министар спољних послова био известио савезничке власти да привремена руска влада остаје потпуно при већ постојећим уговорима. Докле год се не сазнају појединости, не може се рећи да ли је гледиште Керенског и оправдано, али је толико извесно да је оно за сад продрло бар у начелу. У Грчкој су догађаји већ узели одређен правац. Венизелос је стигао у Атину, и опште је уверење да ће у скоро образовати кабинет. Разуме се да ће он, као и раније, сматрати за свој најважнији задатак да Грчку уведе у рат против Бугарске и њених савезника, и то што скорије.

Сва је прилика да ће у томе и успети, али да без тешкоћа неће ни, показали су већ нереди које су у Атини изазвали пристани бившега краља. Против Венизелоса били сви властољубиви елементи који су у мутној води неуставног Константиновог режима ловили рибу, сви бивши и садашњи немачки плаћеници, и све кукавице које се боје рата као живе ватре. Уз Венизелоса били све што је у Грчкој зрело и честито. Успех или не успех Венизелосов показује према томе јасно, који су елементи у већини и каква ће бити судбина будуће Грчке. На западном фронту водиле су се борбе са променљивом срећом, али су оне у крајњој линији ипак обележене савезничким успехом. По последњим вестима, Енглези су врло озбиљно прикљештили

Ленс, важан рударски центар, који Немци већ недељама нису у стању да искоришћавају стога што је енглеска артиљерија и сувише близу. Верује се да се Ленс не може дуго држати и да ће се „Хинденбургова линија”, која се све више помера у правцу Берлина, ускоро помаћи источно од Ленса. У Шпанији је врење почело да узима одређени облик. По последњим вестима, укинуте су уставне слободе, да би се што више стегао народ, који је против свога краља, а за наше Савезнике. Поред тога, појавила се и сумња да шпански морнари врше шпијунске услуге за рачун Немачке. Све то скупа јако подсећа на негдашње прилике у Грчкој, али шпански краљ као да није научно ништа из судбине Константинове.

Наши у Француској

Српски Министар Просвете о Француској. По повратку из Француске, Министар Просвете г. Љ. Давидовић саопштио је своје утиске службеним „Српским Новинама”, из којих ми доносимо следеће одломке: Г. Министар Просвете вратио се са свога пута по Француску. Он је посетио велики број школа француских у којима се школују наша деца; посетио је неколико универзитета, који су широм отворили своја врата нашим студентима. Био је љубаван да нам у мало речи саопшти неколике утиске са свога пута. — Ми, Срби, рече г. Министар, одавно смо заволели Француску. Ко силно и нежно воли Слободу, мора волети и колевку њезину. Наша љубав према овој великој и племенитој земљи никад није била већа но данас, јер и Француска није била већа но данас. Велика је самопрегревање свога народа, сила је јунаштвам деце своје, племенита је племенитошћу према деци нашој. Цела нација је устала да одбрани своју слободу; сви редови францускога друштва такмиче се покривањем. Питате се ко је дивнији: најславнији генерали или незнани јунаци из редова радника и земљорадника француских. Издигне се са осмехом. И жене су јунаци. О ручку сам седео до госпође, која је на два дана раније чула за јуначку погибију и другог свог сина. Та ретка жена имала је још осмејака за свога земзмица, кога је отрављала на верденски фронт! Отац је одушевљено говорио о дивним особинама свога народа као да она кобна вест није ни прошла на врата дома његова! Сви су велики: жене, људи, деца. Ко ће икад победити такав народ? Нико, никад. Ко хоће да види како штипимо другује слобода са редом, нека оде у Француску. Све паредбе свих власти извршују се без поговора. Французи су убеђени да се само тим путем иде победа. Сви теже томе, сви раде на томе. Тешко ономе ко се заборави; тешко ономе који пође узатом тежњама народним. Поражен би био, кад би та било.

Воле нашега војника, диве се нашем селаци, високо цене нашега радника. Лекари француски не одвајају наше равешнике и болеснике од својих. Обишао сам много болница; био сам и у одморштинама. Видео сам можда хиљаду војника. Ниједна не жалба, но ни једна жеља да буде боље. Задовољни су; не желе ништа више. Знају наши да и Француска има и своје боле и своје ране и своју тугу и да их опет нежно прихвата и брижно негује. Захваљују се једни другима: Французи Србима на захвалности, Срби Французима на љубави и нежности.

Преко наших селака сам, господице, заполоо ваш народ”, рекао ми је веома богати Француз из једне пријорске вароши. „Имам их десетак на своје пољскоме имању. Скромни су, неуморно вредни и пријатељи имовине

моје. Како да им не будем пријатељ? Како да их не волим? Ако је ваш народ цео такав, онда је он најбољи народ”. Како сам био горд због те оцене! И данас сам радостан због ње. У Риполу је око 6—700 наших радника. Имају лепо награду, Уче се послу, научили су се штедњи. Заштедили су до сада 100.000 динара; 30.000 послати су у Србију, 20.000 на солунски фронт, а остатак се чува. Господин директор фабрике задовољан је њима и као радницима и као људима. Само присебношћу својом један је наш радник угадио барутну сушару. Награђан је пољачом и, чини ми се, предложен за одликовање. У Туру је школа железничка за наше железничке ученике. Све им је збринато; вредноћом својом они се одликују својим добротворима. Друштво железничка Париз—Орлеан троши месечно на ту школу око 12.000 динара. Ова ће нам се деца вратити као спремени стручни радници, тако потребни нашој земљи. Близу 1000 радника смештено је дуж пруге. Они су и вредни и послушни. Имају пристојну награду, од које ће, по примери својих другова у Риполу моћи заштедити коју пару за повратак у своју отаџбину. Често смо говорили: Француска нам је друга отаџбина. Ако се допунити да је то наше право, никад није било јаче; ако је дужност, никад није била већа. Само у отаџбини наша деца могу имати све оно што имају у Француској. Не помишљам само на школу и угледности у њој. Мислим на срдатност којом су наша деца прихваћена; мислим на топлину којом се о њима старају.

Школске зграде у Ници, Ницу, Св. Жермену, Кану, су дивне палате. Коштају по неколико милиона. Заменле би најлепше вароши у свету. По угледности су ненадмашне. Последња реч, последњи захтеви хигијене и педагогије су испуњени. Спаваонице су светле, велике, тиште, сунчане. Ручаонице су тиште, угодне, пријатне. Свуда ред, беспрекоран ред. И у старијим зградама се то постиже; и тамо је све добро. Високо развијено осећање дужности код управника тих завода постиже све. Знају они врло добро да им је отаџбина поверила своју будућност; знају они да спремају оне који ће продужити славу Француске, оне, која ће донети културу француску свуда гдегод човек живи. Задаци тешки, али достојни да се повере људима опсежне спреме и високе културе. Французи тако раде и успевају.

Српска деца су добри ученици. Задовољни су и школом и слободом у њој. Како да не? Они имају све, али све што и њихови француски другови. Ко би смео и преко тога што тражити. Не би ни хтео нарочито не у данашње време. Скоро сва наша деца знају и осећају то. На њиховим једрим обрачунима видите само здравље; из њихових

насмејаних и веселих очију читате задовољство. Колико сам пута био задовољан задовољством њиховим! Да се рђаво не разумемо. Има и по који мали намрштенко. Нека се мрште; то је њихово задовољство! Деца су лепо оденена. Не знам где најбоље. Не наводим имена места, имена школа. У забуну сам, чим се запитам којим би списком почео. У једном лицеју за девојчице, смештене су наше мале Битољке. Обуцене су у лепе првене хаљинице. „То су наше булке, господине”, рече ми гђа директорка са пуно нежности према деци. Довојнице су дошле пре два и по месеца. Има их 46, а г-ђа директорка и наставнице знају скоро свима имена. То показује колико су се бавиле њима. Тако је и по осталим заводима. Господа наставници ослављају децу поименице са пуно обзира, са пуно такта.

Чим су распоређена деца по школама, главна пажња усредсређена је на учење француског језика. То је било потребно, преко потребно, да би могли слушати предавања. Напредак се одмах осетио.

„Како сте задовољни са нашом децом?” Тим питањем сам обично отпочињао разговоре са управницима. На моје велико задовољство, добијао сам готово редовно задовољавајуће одговоре. „Раде прилежно, владају се добро. Помеди су били тешки, али што даље идемо, све је боље”. На предак је осетини, позитивнији. Родитељи деци не треба да брину о деци. Ту бригу узео је на се племенити народ француски.

Поред одличних француских наставника, на послу сарађују и наши. Немам речи којима би се довољно захвалио француским наставницима на раду око наше деце, на пажњи коју им укажују. И наши наставници раде добро. Све је учињено да српско дете не осрамоти ни себе, ни своју породицу, ни српску школу, па ни свој народ.

КАКО ЈЕ РАТ ДОШАО У АМЕРИКУ.

Под тим насловом изашла је на енглеском врло важна књига, чију појаву за сад само бележимо етим да о њој протговоримо опширније у једном од наредних бројева. Њу је издао нарочити Одбор за Јавно Обавештавање, састављен од четворице, од којих су тројица активни министри; не може дакле бити никакве сумње о томе да су сви подаци у њој потпуно поуздани. Много штошта што је било законито и тајанствено у државу Председника Вилсона и званичних кругова пре уласка у рат постаје после ове књиге јасно и јасно као сунце; што се до сад могло погађати, сад се зна поуздано. По себи се разуме да на Немачку и њено држање после ове књиге пада још јача сенка.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Пригодом смрти нашег никад незаборављеног брата, односно рођака

ЈОКА К. ДАПЧЕВИЋА,

који се пресели у вјечност дана 9. јуна т. г. у овдашњем рудничком „Спекулатору” у најлепшем црквишту свога живота у 25-тој години. Покојни Јоко рођен је у Црнојгори у племену Љуботињу б. марта 1892. год. Несретни случај, који је задесио ову нашу колонију код западе овдашњег рудника „Спекулатора”, а у ком погине више од 200 људи, — дође главе нашег Јоки, — као и још неколицини овдашњих наших Срба.

Не можемо пропустити а да се и овим путем не захвалимо својој браћи Србима, који узеше искреног учешћа у нашој тузи.

Хвала овдашњем свештенику Марку Комненићу, који над покојником изврши вјерски обред и одрати га до вјечне куће. Хвала свима члановима Срп. Црногорског Доб. Друштва бр. 93. С. С. С. у Бјуту, Монт., кога је друштво покојник био чланом, које се друштво братски заузео око покојника и допрати га до вјечне куће. Тако исто нека је хвала друштвима: Срп. Божешком Брат-

ВАЖНА НАПОМЕНА:

Пошто се седнице Управног Одбора Савеза одржавају само један пут месечно, и то обично на 1. у месецу, то сва друштва морају настојати, да све што се тиче расписа пошљавају Савезу на време тако, да би најдаље последњег дана у месецу било примљено у Савезној писарни. Све што до тога дана не стигне, заостаје за цео месец дана. А то значи: Ако је и. пр. друштво брисело једнога или више чланова у месецу јуни, а није послало Савезу Брисовице за њих на време да их Савез прими најдаље на последњи дан месеца јуна, друштво мора за те чланове платити Савезу распис за месец јуни. — Ако је који члан имао операцију или какву другу болест, на коју очекује потпору од Савеза, а друштво не пошље лекарико уверење на време и Савез га не прими најдаље до последњег дана јуна, то уверење неће доћи на седницу 1. јула, него тек 1. августа. Исти случај је и са документима осмртница.

НОВАЦ ЗА РАСПИСЕ ДУЖНА СУ ДРУШТВА ПОСЛАТИ САВЕЗУ НАЈДАЉЕ ДО 25. СВАНОГА МЕСЕЦА, ТАКО ДА БИ САВЕЗ МОГАО ВРШИТИ СВЕ ИСПЛАТЕ ПРЕМА ПРАВИЛИМА. НОВАЦ СЕ ШАЉЕ ЧЕКОВИМА ИЛИ ПОШТАНСКИМ УПУТНИЦАМА НА

SERB FEDERATION „SLOGA”
443 West 22nd Street New York, N. Y.

Савеза. Родом је из села Цргово, Невесиње, Херцеговина. Хвала свој браћи која у спроводу учествоваше, а тоби, мили наш покојнике, лежан покој и лака ти ова тура земља. С. Д. Д. „А. П. Караџићевин” бр. 290 СССС. у Грет Фалс, Монт.

Тако исто хвала браћи из Анаконда, Монт., који покојнику на спровод дођоше.

Вечна хвала браћи Јоку Кнежевићу и Станку Гиливићу са осталим мајнерима, који са крајним даром увеличање и улесшање спровод покојника. Велика хвала свој браћи Србима и сестрама Српкињама из ове колоније, који за два дана чешто посјећиваху покојникове остатке и узеше великог учешћа грехега дана у спроводу.

Тако исто хвала брату Васу Никиновићу, који се је са дирљивим говором опростио са покојником.

Још једном свима поменутих вјечна благодарност.

Ожаловљена браћа: Иво и Томо Дапчевићи.

Рођаци: Перо, Марко, Андрија, Марко, Саво и Мило са осталим породицом Дапчевића.

У Бјуту, 14. јуна, 1917.

ДО ЗНАЊА.

Срп. Д. Д. „Војвода Богдан Зимоњић” бр. 29 СССС. у Ст. Каероли, О., ставља овиме до знања свим својим члановима, да од сада мора сваки члан присуствовати редовним друштвеним сједињенима као што то правила прописују и то сваке прве недеље по 15. у месецу и то у један сат после подне. У случају, да би који члан заборавио, мора то разјаснити друштву, ради чега није могао на време стигли. Исто тако и они, који никако седнице не присуствују, морају своје одсуство испричати.

Они чланови, који се буду противили друштвеним закључцима, биве глобљени по друштвеним правилима.

Ово се односи на чланове који су у месту, а чланови изван колоније морају се јављати друштву макар једнапут месечно где се налазе и слази друштвене и савезне пристојбе редовно. Ако члан не извести друштво о свом боравку а друге два расписа, биве брисан по правилима и друштвеним и савезним.

Опомињу се Јово Терзић, Борђе Милошевић и Петко Перашић, да се јаве друштву и пошљају своју дуговину најдаље до 22. јуна о. г. У случају да се не јаве, бивемо присиљени поступити по правилима.

М. Б. Бункић, рачуновод. Р. Вох 389.

ТРАЖЊА.

Милан Жигић, који се налази у редовима канадске армије у Француској, а који је члан С. Д. Д. „Нар Дунав” бр. 198 СССС, жели савезати за свога стрица Петра Жигића из Коренце. Ако који од браће Срба и Хрвата зна за њега нека га о овоме извести.

Писати треба на адресу: Sappeur M. Zizich 121416 3rd Canadian Tunneling Coy C. E. B. E. F., France.

Милутин Мечка, који се налази у српској војсци, тражи Константиња Јосифовића. За адресу обратити се на уредништво овог листа.

ТАЈНА ВЕСТ.

Ми доле потписано друштво овиме јављамо да је наш брат Лазар Браћин испустио своју племениту душу 9. јуна о. г. у 41. години живота. Возова је 5 дана од упаде шупа. Друштво га је савршено у овдашњем српском гробљу 11. јуна о. г. по нашем српском обичају, како се је најбоље могло. Овдашња глава за сврку тајних корачница испратила је покојника до вјечне куће.

Покојник је био запослен код овдашњег „Сметер Компаније”. Иза себе оставља ожаловљену супругу са петера деце у старом крају, а шести му је син овде у месту и члан је овог друштва и

СТАЈАЈТЕ У САВЕЗ СЈЕДИЊЕНИХ СРБА „СЛОГА”!

Овај Савез је највећа српска добротворна организација и има 176 органа широм Сједињених Држава и Канаде са укупним бројем од 13.279 (тринаест хиљада и две стотине седамдесет и девет чланова.) СРБИ И СРПКИЊЕ, НАПРЕД У САВЕЗ „СЛОГУ”!